

РЕШЕНИЕ

№ 23245

гр. София, 06.07.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 25 състав, в
публично заседание на 14.04.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Боряна Петкова

при участието на секретаря Мая Миланова, като разглежда дело номер **5949** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на с чл.145 - чл.178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на адв. А. С., като пълномощник на Р. Н. Н. от [населено място], Столична община, срещу ЗАПОВЕД №18-11533/16.10.2023г. на началника на Службата по геодезия, картография и кадастър – С.. С оспорвания административен акт, на основание чл.54, ал.2 във вр. с ал.7 от Закона за кадастъра и имотния регистър (ЗКИР), е ОТКАЗАНО изменение в Кадастралната карта и кадастралните регистри (КККР) на [населено място], одобрени със Заповед №РД-18-76/21.12.2010г. на изпълнителния директор на Агенцията по геодезия, картография и кадастър (АГКК), съгласно Скица-проект №15-937911/19.08.2022г., състоящо се в отразяване на границите на поземлен имот (ПИ) с идентификатор 37914.6843.2310, представляващ възстановената част от бивш имот пл. №349 от стар кадастрален план на [населено място] от 1965г., кадастрален лист Г-12-6-В, попадаща в урбанизирана територия определена със застроителен и регулационен план, одобрен със Заповед №3118/13.10.1965г., съгласно Скица №227/25.04.2005г., Удостоверение №94-Б-240/14.03.2006г. и допълнително Удостоверение по чл.13, ал.4 и ал.5 от Правилника за прилагане на Закона за собствеността и ползването на земеделските земи (ППЗСПЗЗ), издадени от Столична община (СО), район „П.“.

Жалбоподателят претендира за недействителност на оспорвания отказ за изменение на КК, като постановен в несъответствие с приложимия материален закон. Поддържа, че исканата промяна не се отнася за отстраняване на непълноти или грешки в КККР, свързани със спор за материално право. Твърди, че в случая е била приложима процедурата по чл.52 и чл.53 ЗКИР и по силата на чл.53а ЗКИР административният орган е бил длъжен само да отрази настъпилото ново положение

въз основа на новоиздадения документ за собственост – Решение №12/08.11.2022г. на Общинската служба по земеделие – Източна (ОСЗ), без да издава заповед. Смята, че изменението на КKKP не променя правото на собственост, а само регистрира настъпилите промени. Претендира също, че в производството по чл.52 и чл.53 ЗКИР уведомяването на заинтересованите страни се извършва след отразяване на промените в КKKP, като тяхното становище е ирелевантно за това производство, а те могат да заявят вещните си права по исков път. Моли съда да отмени Заповед №18-11533/16.10.2023г. и да върне преписката на административния орган за ново процедиране по приложимия законов ред. Претендира да му бъдат възстановени сторените разноски по водене на делото. Еwentуално прави възражение за прекомерност на заплатените от заинтересованите страни адвокатски възнаграждения и моли съда да присъди по-нисък размер на разноските в тази част. Доводи за незаконосъобразност на административния акт излага и в Становище от 27.03.2025г.

Отвeтникът – НАЧАЛНИК на Службата по геодезия, картография и кадастър – С. (СГKK), оспорва жалбата и моли съда да я отхвърли като неоснователна. В писмен Отговор от 14.06.2024г. поддържа, че процесната Заповед е законосъобразен административен акт и не са налице сочените основания отмяна. Не претендира за разноски. Еwentуално прави възражение за прекомерност на заплатеното от жалбоподателя адвокатско възнаграждение и моли съда да присъди по-нисък размер на разноските в тази част.

Заинтересованата страна Ю. Г. К., редовно уведомена за образуваното съдебно производство, не се явява, не се представлява по делото и не изразява становище по жалбата.

Заинтересованите страни Х. П. П. и С. П. П., оспорват жалбата. Чрез процесуалния си представител адв. С. Ц. поддържат, че оспорваната Заповед е законосъобразна и молят съда да отхвърли подадената срещу нея жалба по съображения, изложени в писмени бележки по същество на спора от 28.04.2025г. Претендират да им бъдат възстановени сторените разноски за адвокатско възнаграждение, съгласно представения списък и доказателства за извършването им.

Заинтересованата страна Л. Б. Ш., оспорва жалбата и чрез процесуалния си представител адв. Д. М. моли съда да я отхвърли като неоснователна и да осъди жалбоподателя за разноски, съгласно представения списък. Допълнително доводи излага и в представени по делото писмени бележки по същество на спора.

Заинтересованите страни С. П. Н., Г. А. А. и К. Г. А., оспорват жалбата. Чрез процесуалния си представител адв. К. Г. поддържат, че Заповед №18-11533/16.10.2023г. е законосъобразна и не са налице основания за нейната отмяна. Претендират за разноски, съгласно представен списък. Доводи да неоснователност на жалбата излагат в Отговор от 10.03.2025г. и в представени по делото писмени бележки по същество на спора.

Заинтересованата страна „АЛМА ЛИБРЕ“ ЕООД, представлявана в производството от адв. К. Г., оспорва жалбата и моли съда да я отхвърли. Подробни съображения за нейната неоснователност излага в писмени бележки, представени в хода на устните състезания по делото. Претендира за му бъдат присъдени разноски, съгласно представения списък и доказателства за извършването им.

Заинтересованите страни З. Г. К. и В. Г. К., оспорват жалбата. Чрез процесуалния си представител адв. И. А. поддържат, че не са налице основания за отмяна на процесната Заповед и молят съда да отхвърли жалбата срещу нея и да им възстанови сторените разноски по делото.

Заинтересованата страна Д. Д. Д. оспорва жалбата и чрез процесуалния си представител адв. С. С. моли съда да я отхвърли като неоснователна. Не претендира за разноски.

Заинтересованата страна Столична община, РАЙОН „П.“, представляван от кмета, редовно уведомена за образуваното съдебно производство, не се представлява по делото и не изразява становище по жалбата.

Заинтересованите страни Р. Н. И. и С. Н. И., оспорват жалбата. Чрез процесуалния си представител адв. Ц. С. и Р. И. лично, изразяват становище, че Заповед №18-11533/16.10.2023г. е законосъобразен административен акт и не са налице сочените основания за неговата отмяна. Подробни доводи за неоснователност на жалбата излагат в представено по делото писмено становище от 31.03.2025г. Претендират за разноски, съгласно представен списък и доказателства за извършването им.

СЪДЪТ, след като обсъди доводите на страните и доказателствата събрани по делото, приема за установено от фактическа страна следното:

Жалбоподателят Р. Н. и заинтересованата страна Ю. К. са наследници по закон на З. К. Д., видно от приетото по делото Удостоверение за наследници с изх. №0676/23.01.2023г. (л.343-347).

С Решение №12/08.11.2022г. на ОСЗ – Източна, на основание чл.18ж, ал.1 и ал.4 ППЗСПЗЗ, Решение от 28.07.2007г. на Софийски районен съд (СРС) по гр. дело №12320/2006г., Скица №227/25.04.2005г., Удостоверение №94-Б-240/17.03.2006г. и допълнително Удостоверение по чл.13, ал.4, 5 и 6 ППЗСПЗЗ във вр. със Заповед по чл.11, ал.4 ППЗСПЗЗ с №126/05.05.2011г. на кмета на район „П.“ и Скица – проект №15-937911/19.08.2022г. на СГКК, е възстановено правото на собственост на наследниците на З. К. Д. в съществуващи (възстановими) стари реални граници на следния имот: Нива с площ 1606 кв.м., десета категория в землището на [населено място], местността „Завоя“, ПИ с идентификатор 37914.6843.2310, заявен с пореден №8 от заявлението и установен с Е. регистър 1949г. в посочените граници (съсед): ПИ с идентификатори 37914.6843.298, 37914.6843.1145, 37914.6843.297, 37914.6843.296, 37914.6843.2232, 37914.6843.294, 37914.6843.293, 37914.6843.292, 37914.6843.299.

Не е спорно по делото, че имотът възстановен с Решение №12/08.11.2022г. на ОСЗ е част от бившия имот пл. №349 от стар кадастрален план на [населено място], м. „Завоя“ и е идентичен с ПИ с проектен идентификатор 37914.6843.2310. Тези обстоятелства съдът намира за установени с приетите и неоспорени писмени доказателства: Удостоверение №94-Б-240/17.03.2006г., Скица №227/25.04.2005г., допълнително Удостоверение по чл.13, ал.4, 5 и 6 ППЗСПЗЗ (л.443-445, л.457) и Скица – проект №15-937911/19.08.2022г. (л.42-45).

Няма спор и по това, че Кадастралната карта и кадастралният регистър за процесната територия на район „П.“ са били одобрени със Заповед №РД-18-76/21.12.2010г. на изпълнителния директор на АГКК и са влезли в сила по отношение на ПИ с идентификатори: 37914.6843.298, 37914.6843.1145, 37914.6843.297, 37914.6843.2231, 37914.6843.293, 37914.6843.299.

Административното производство е започнало по Заявление с вх. №01-36480/20.01.2023г. (л.273). Жалбоподателят Н. е сезирал СГКК с искане за извършване на следните услуги: 1) Нанасяне на настъпили промени в КК за обекти: ПИ с идентификатори: 37914.6843.293, 37914.6843.297, 37914.6843.298, 37914.6843.299, 37914.6843.1145, 37914.6843.2231 и сграда с идентификатор 37914.6843.297.1; 2) Нанасяне на настъпили промени в КР за ПИ с идентификатори: 37914.6843.293, 37914.6843.297, 37914.6843.298, 37914.6843.299, 37914.6843.1145, 37914.6843.2231 и сграда с идентификатор 37914.6843.297.1 и 3) Издаване на скица на ПИ в урбанизирана територия за обекти ПИ с идентификатори: 37914.6843.293, 37914.6843.297, 37914.6843.298, 37914.6843.299, 37914.6843.1145, 37914.6843.2231.

За образуваното административно производство е било съобщено на заинтересованите страни, които са били поканени да се запознаят с проекта за изменение на КККР и да изразят становище по него. Срещу проекта са постъпили възражения, както следва:

1) рег. №02-759/08.06.2023г. и рег. №02-681/18.05.2023г., подадени съответно от Д. Д. и от В. и З. К.. Според записа в КР Д. Д. и В. К. са съсобственици на ПИ с идентификатор 37914.6843.293 от

КК (Скица на ПИ №15-582022/07.06.2024г., л.18).;

2) рег. №02-678/17.05.2023г., подадено от Л. Б. Ш. и заявление от 25.05.2023г., подадено от И. С. И. (л.111, 112). Според данните от кадастралния регистър Л. Ш. е собственик на ПИ с идентификатор 37914.6843.299 от КК (Скица на ПИ №15-582025/07.06.2024г., л.22). По делото е прието Удостоверение за наследници с изх. №РЛЦ25-ДИ11-66/1 от 12.03.2025г. видно от което заинтересованите страни Р. Н. И. и С. Н. И. са законни наследници на починалата И. С. И.. С приетата по делото Скица на ПИ №15-395100/10.03.2025г. (л.412) се установява, че със Заповед №18-10217/01.10.2024г. на началника на СГКК е била изменена КККР и от част от ПИ идентификатор 37914.6843.299 е бил образуван нов имот с идентификатор 37914.6843.2404, за който в КР като собственици са записани С. Н. И., М. А. И. и И. С. И. - наследодатели на заинтересованите страни Р. и С. И. (л.404, 405, 410);

3) рег. №02-679/18.05.2023г. от Х. и С. П. Попови. Според записа в КР собственици на ПИ с идентификатор 37914.6843.1145 от КК са М. С. П. и П. Х. П.. Заинтересованите страни Х. и С. Попови удостоверяват правото си на собственост върху ПИ с идентификатор 37914.6843.1145 с приетите по делото Нотариален акт (НА) за дарение на недвижим имот, вписан в книгите по вписвания с вх. рег. №37866/30.05.2003г. като Акт №108, том ХСП, дело №25751/2003г.; НА покупко-продажба на недвижим имот от 27.12.2005г. и НА за продажба на недвижим имот, вписан в книгите по вписвания с вх. рег. №5802/27.03.2000г. като Акт №33, том ХХ, дело №4873/2000г. (л. 130-135).;

4) рег. №02-658/12.05.2023г. от С. П. Н., Г. А. А. и К. Г. А. като съсобственици на ПИ с идентификатор 37914.6843.298. Според данните от КР съсобственици на имота са Г. Н. Ц., С. П. Ц. и С. П. Ц. (Скица на ПИ №15-582024/07.06.2024г., л.20). От приетите по делото Удостоверения за наследници с изх. №, № 1762/14.11.2022г. и 1761/14.11.2022г. (л.378, 379) се установява, че К. А. и С. Н. са наследници по закон на Г. Н. Ц. и на С. П. Ц.;

5) рег. №02-648/11.05.2023г. от „Алма Либре“ ЕООД, което дружество е вписано в КР като собственик на ПИ с идентификатор 37914.6843.297 от КК (Скица на ПИ №15-582023/07.06.2024г., л.19).

Производството е приключило с издаване на оспорваната Заповед №18-11533/16.10.2023г. За да постанови процесния отказ административният орган е приел, че претендираното изменение е свързано със спор за материално право между заявителя и подалите възражения заинтересовани лица – собственици и носители на вещни права върху недвижими имоти, които се засягат от проекта за изменение на КККР. Обоснован е извод, че до разрешаването му по съдебен ред и на основание чл.54, ал.7 във вр. с ал.2 ЗКИР спорът за собственост е пречка за изменение на КККР.

При така установените факти, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА.

Подадена е в преклузивния срок за оспорване срещу индивидуален административен акт, който подлежи на съдебен контрол за законосъобразност, съгласно чл.54, ал.6 ЗКИР. Жалбоподателят е адресат на спорната Заповед, поради което и за него е налице правен интерес от оспорването ѝ. Разгледана по същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Като взе предвид изложените от жалбоподателя оплаквания и извърши проверка на оспорвания акт на всички основания за законосъобразност, съдът обосновава следните изводи:

Заповед №18-11533/16.10.2023г. е постановена от компетентен административен орган, в кръга

на правомощията му съгласно чл.54, ал.4 във вр. с ал.7 ЗКИР.

Актът е в предвидената от закона форма и при издаването му не са допуснати нарушения на процесуалните правила, които да бъдат определени като съществени и да мотивират неговата отмяна. Съдът споделя разбирането, че нарушението на административнопроизводствените правила е съществено само тогава, когато е повлияло или е могло да повлияе върху крайното решение по същество на административния орган.

Настоящият решаващ състав приема, че процесната Заповед е в съответствие и с приложимите материалноправни норми и с целта на закона.

Според определението, дадено в чл.2, ал.1 ЗКИР кадастърът е съвкупност от основни данни за местоположението, границите и размерите на недвижимите имоти на територията на РБългария набирани, представяни, поддържани в актуално състояние и съхранявани по установен от този закон ред. Освен това, съгласно ал.2 на чл.2 ЗКИР, кадастърът обхваща и: данни за правото на собственост върху недвижимите имоти; данни за другите вещни права върху недвижимите имоти; данни за държавните граници, границите на административно-териториалните единици, землищните граници и границите на територии с еднакво трайно предназначение; данни за зони на ограничения върху поземлените имоти. Основна единица на кадастъра е поземленият имот, който според определението на чл.24, ал.2 ЗКИР е част от земната повърхност, включително и тази, която трайно е покрита с вода, определена с граници съобразно правото на собственост. КККР се създават чрез обединяване на данни от източниците, изрично посочени в чл.41, ал.1 ЗКИР, а границите на ПИ се установяват по реда и начините, установени в Наредба №РД-02-20-5/15.12.2016г. за съдържанието, създаването и поддържането на кадастралната карта и кадастралните регистри (Наредбата за КККР).

В чл.51, ал.1 ЗКИР е предвидено, че КККР се поддържат в актуално състояние, като се изменят при установяване на: 1) изменения в данните за обектите на кадастъра, настъпили след влизането в сила на КККР; 2) непълноти и грешки или 3) явна фактическа грешка.

Неоснователни са доводите на жалбоподателя, че в случая приложима е била процедурата, установена в чл.52 и чл.53 ЗКИР и на основание чл.53а, ал.1 ЗКИР, ответният административен орган е бил длъжен да отрази настъпилите промени в КККР без да издава заповед, само въз основа на представеното в административното производство Решение №12/08.11.2022г. на ОСЗ – Източна с което на наследниците на З. К. Д. е било възстановено в съществуващи (възстановими) стари реални граници правото на собственост върху част от бившия имот пл. №349 с проектен идентификатор 37914.6843.2310.

Според регламента на чл.52, ал.1 СГКК издава скица-проект за недвижим имот, който не е отразен в кадастралната карта и кадастралните регистри, въз основа на проект за изменение в случаите, изрично и изчерпателно посочени в т.1 – т.7, включително: чл.19, ал.6 ЗСПЗЗ за издаване на решения за възстановяване на правото на собственост върху поземлен имот (т.6). Основанията за извършване на изменения в КР на недвижимите имоти са установени в чл.53, ал.1 и това са: а) възникване на нови или промяна на данните, подлежащи на записване; б) отпадане на основанията за извършеното записване или в) констатиране на несъответствие между данните в КР и източника, удостоверяващ данните. В ал.2 на чл.53 ЗКИР (приложимата редакция ДВ, бр.57/2016г.) е предвидено, че при наличие на документи, удостоверяващи дублиране на носителите на право на собственост, съответно на друго вещно право, за един и същ имот в кадастралния регистър на недвижимите имоти се записват данните за всички лица и документи. Съгласно чл.53а, ал.1 ЗКИР в случаите по чл.52 и чл.53 ЗКИР, както и при наличие на някое от изрично изброените основания по т.1 – т.5, измененията в кадастралната карта и кадастралните регистри се извършват без издаване на заповед.

В случая по отношение на предявените от жалбоподателя искания със Заявление с рег. №01-36480/20.01.2023г. не е било налице което и да е от изрично и изчерпателно посочените в чл.52 и чл.53 ЗКИР условия за изменение на КККР.

На първо място следва да се отбележи, че актът на ОСЗ – Решение №12/08.11.2022г. за възстановяване в стари реални граници на ПИ с проектен идентификатор 37914.6843.2310, не попада в приложното поле на чл.19 ЗСПЗЗ и съответно неприложим е редът за изменение на КК по чл.52, ал.1 ЗКИР.

В чл.19, ал.1 ЗСПЗЗ е предвидено, че общината стопанисва и управлява земеделската земя, която е останала след възстановяването на правата на собствениците. След влизане в сила на плана за земеразделяне и одобрената карта на съществуващи и възстановими стари реални граници земите стават общинска собственост. Определянето на имотите по ал.1 се извършва от комисия, назначена от директора на областната дирекция "Земеделие", в която участват представители на ОСЗ, на АГКК, на общината, на държавните горски стопанства или държавните ловни стопанства, по ред и условия установени в ППЗСПЗЗ (чл.19, ал.2 и ал.3 ЗСПЗЗ). В този случай законът предвижда в актовете за общинска собственост (АОС) като основание за съставянето им да се посочва и протоколното решение на комисията по ал.2 на чл.19 ЗСПЗЗ. Според регламента на чл.19, ал.6 ЗСПЗЗ когато за землището е одобрена кадастрална карта, установяването на границите на земеделските имоти се извършва по реда на правилника за прилагане на закона. От анализа на цитираната норма следва извод, че същата е относима към земеделските имоти по чл.19, ал.1 – останали след възстановяването на правата на собствениците, които след влизане в сила на плана за земеразделяне и картата на съществуващите и възстановими стари реални граници, са били актувани като общинска собственост и чиито граници са определени по реда на ППЗСПЗЗ – чл.45в и сл. Имотът възстановен на наследниците на З. Д., сред които и жалбоподателят, не попада в хипотезата на имотите по чл.19 ЗСПЗЗ и границите му не са установени според регламента, установен в ППЗСПЗЗ, поради което и по отношение на него е неприложимо производството по изменение на КК по чл.53а, ал.1 във вр. с чл.52, ал.1, т.6 ЗКИР.

Законосъобразен е изводът на административния орган, че на основание чл.54, ал.7 ЗКИР в случая по искането на жалбоподателя за изменение на КККР и нанасяне на ПИ с проектен идентификатор 37914.6843.2310 е бил приложим редът по чл.54, ал.1 – ал.6. Според разпоредбата на чл.54, ал.2 ЗКИР (в приложимата редакция, ДВ, бр.57/2016г.) когато непълнотата или грешката е свързана със спор за материално право, тя се отстранява след решаване на спора по съдебен ред. Началникът на СГКК по местонахождение на имота следва да издаде заповед за изменение, придружена от скица-проект, когато искането е основателно, и от събраните документи *еднозначно* се определят местоположението и границите или очертанията на имотите - предмет на проекта (чл.70, ал.3 от Наредбата за КККР). Обратно, при установяване на недопустимост или неоснователност на искането или при установяване на спор за материално право въз основа на представени или събрани в производството писмени доказателства за местоположението и границите или очертанията на имотите - предмет на проекта, началникът на издава отказ за изменение на кадастралната карта и кадастралните регистри.

От анализа на цитираните норми съдът обосновава извод, че спорът за материално право е абсолютна процесуална пречка за извършване на изменение на КККР, до

разрешаването му по общия исков ред с влязъл в сила съдебен акт. Законът не посочва по какъв начин административният орган установява наличието на спор за собственост. По пътя на житейската и правната логика следва, че когато при изготвяне на проекта за изменение на КК се установи пресичане на границите на съществуващи имоти и конкуриращи документи за собственост, това е основание да се приеме наличие на спор за собственост. В този случай лицата записани като собственици и носители на други вещни права в имотите които се засягат от процедираното изменение на КК са заинтересовани лица по смисъла на §1, т.13 от Допълнителните разпоредби на ЗКИР и като такива следва да бъдат уведомени за започване на производството (чл.26, ал.1 АПК).

В случая няма спор, че имотът за който жалбоподателят се легитимира като собственик с Решението на ОСЗ №12/08.11.2022г. се намира в границите на урбанизирана територия, определена с подробен устройствен план (ПУП) и по отношение на него е приложима нормата на чл.10, ал.7 ЗСПЗЗ и респективно редът за изменение на КК е този, установен в чл.54 ЗКИР.

Безспорно се установява с приетите писмени доказателства и наличието на вещноправни спорове между собствениците на процесния проектен имот с идентификатор 37914.6843.2310 и заинтересованите страни, които се легитимират като собственици и носители на други вещни права в имотите, които непосредствено се засягат от процедираното изменение. Материалноправните спорове са обективирани чрез изричните възражения на собствениците на засегнатите имоти, които са оспорили правото на заявителя да процедира исканото изменение в КК чрез нанасяне на възстановения по реда на ЗСПЗЗ имот в границите на вече съществуващите имоти.

Неоснователно е и твърдението в жалбата и в становището от 27.03.2025г. за приложимост на чл.53, ал.1, т.1 ЗКИР и задължение за вписване на настъпили промени в КР. В ал.2 на чл.53 ЗКИР е предвидено, че при наличие на документи, удостоверяващи дублиране на носителите на право на собственост, съответно на друго вещно право, за един и същ имот в кадастралния регистър на недвижимите имоти се записват данните за всички лица и документи. При това, за да е налице основанието по чл.53, ал.2 ЗКИР е необходимо да има тждество (по вид, площ и граници) на имота за който различни лица се легитимират като собственици на самостоятелни основания. В случая видно от приетите писмени доказателства и Скицата – проект за изменението с №15-937911/19.08.2022г. не е налице индентичност между имотите, описани в конкуриращите се титули за собственост.

По изложените доводи съдът приема, че Заповед №18-11533/16.10.2023г. е законосъобразен административен акт и като такъв не подлежи на отмяна.

При този изход на спора и на основание чл.143, ал.4 АПК на заинтересованите страни се дължат сторените от тях разноски за адвокатско възнаграждение.

Съдът намира за основателно възражението на жалбоподателя в становището му от 27.03.2025г. за прекомерност на заплатените от заинтересованите страни „Алма Либре“ ЕООД и Л. Б. Ш. адвокатски възнаграждения. При това и на основание чл.78, ал.5 ГПК, като взема предвид фактическата и правна сложност на делото, съдът присъжда по-нисък размер на разноските в тази част – по 1250 (хиляда двеста и петдесет) лева, съгласно чл.8, ал.2, т.1 от Наредба №1/09.07.2004г. за възнаграждения за адвокатска работа.

Така мотивиран и на основание чл.172, ал.2 във вр. с чл.173, ал.2 АПК, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. - град, Второ отделение, 25^{-ти} състав,

РЕШИ

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Р. Н. Н. от [населено място], Столична община, срещу ЗАПОВЕД №18-11533/16.10.2023г. на началника на Службата по геодезия, картография и кадастър – С..

ОСЪЖДА Р. Н. Н., ЕГН [ЕГН], да заплати на С. П. Н., ЕГН [ЕГН] и Г. А. А., ЕГН [ЕГН], ОБЩО сумата 1500 (хиляда петстотин) лева – разноски по адм. дело №5949/2024г.

ОСЪЖДА Р. Н. Н., ЕГН [ЕГН], да заплати на Л. Б. Ш., ЕГН [ЕГН], сумата 1250 (хиляда двеста и петдесет) лева – разноски по адм. дело №5949/2024г.

ОСЪЖДА Р. Н. Н., ЕГН [ЕГН], да заплати на „АЛМА ЛИБРЕ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], сумата 1250 (хиляда двеста и петдесет) лева – разноски по адм. дело №5949/2024г.

ОСЪЖДА Р. Н. Н., ЕГН [ЕГН], да заплати на Х. П. П., ЕГН [ЕГН] и С. П. П., ЕГН [ЕГН], ОБЩО сумата 1200 (хиляда и двеста) лева – разноски по адм. дело №5949/2024г.

ОСЪЖДА Р. Н. Н., ЕГН [ЕГН], да заплати на З. Г. К. и В. Г. К., ЕГН [ЕГН], ОБЩО сумата 500 (петстотин) лева – разноски по адм. дело №5949/2024г.

ОСЪЖДА Р. Н. Н., ЕГН [ЕГН], да заплати на Р. Н. И., ЕГН [ЕГН] и С. Н. И., ЕГН [ЕГН], ОБЩО сумата 2000 (две хиляд) лева – разноски по адм. дело №5949/2024г.

РЕШЕНИЕТО може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд на РБългария, в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ

Боряна Петкова